

# Dag Daniš: 7 dní v kocke - Hegera vodil za nos jeho vlastný minister

- CZ24 News | 28. října 2022

V rubrike 7 dní v kocke Dag Daniš komentuje hlavné témy týždňa. Dnes o Ukrajine, ktorej hrozí sýrsky scenár s údajnými zbraňami hromadného ničenia, o tom, ako Heger zabľúdil v Bruseli, o pasci, do ktorej skočil Sulík, a o pandemických „konšpiráciách“, ktoré sa jedna po druhej potvrdili.

## 1. Sýrsky scenár?

Začať musíme vojnou na Ukrajine, kde hrozí špinavá hra s vážnymi následkami pre Európu aj svet.

Minulý týždeň ruský minister obrany Šojgu obtelefonoval kolegov z troch jadrových mocností – Spojených štátov, Spojeného kráľovstva a Francúzska. Tvrdil, že Ukrajina chystá na vlastnom území útok tzv. špinavou bombou, z ktorého chce krivo obviniť Rusko. Útok má vraj podporiť vystupňovanie vojenského nasadenia Západu proti Rusku.

Špinavá bomba je konvenčná výbušnina s pridaným rádioaktívnym alebo chemickým materiálom, ktorý zamorí krajinu a zabije veľké množstvo ľudí.

Krátko nato USA, Spojené kráľovstvo a Francúzsko vydali [spoločné vyhlásenie](#), v ktorom obvinili Rusko, že šíri falošné obvinenia proti Ukrajine. Tie majú podľa nich slúžiť ako zámienka na eskaláciu vojny zo strany Ruska. Americký prezident dodal, že ak Rusko použije zbraň hromadného ničenia, nasledovať bude odvetá Západu.

Práve pred odvetou Západu však Šojgu varoval tri jadrové mocnosti – Rusko by to vnímalo ako rozšírenie vojny pod falošnými zámienkami. Putin zas vyhlásil, že Rusko nemá politický ani vojenský dôvod použiť na Ukrajine jadrové zbrane, bude však blokovat pokusy Západu o globálnu dominanciu.

Bojový pokrik Ruska aj západných krajín ukazuje, že sa blížime k scenáru dlhej krvavej vojny, ktorá by mohla pripomínať Blízky východ a Sýriu.

Obvinenia o zbraniach hromadného ničenia boli obľúbeným nástrojom tajných služieb na stupňovanie konfliktov. Videli sme to nielen v Iraku v roku 2003, ale aj v Sýrii v rokoch 2013 a 2017. Keď boli západní politickí lídri unavení z dlhoročnej vojny a chystali stiahnutie vojenských síl, prišli obvinenia, že Asad prekročil červené čiary a nasadil chemické zbrane. Sýrska vláda to poprela, dôkazy o zodpovednosti Asada za chemické útoky boli sporné, no účel na fronte informačnej vojny to plnilo. Snahy o politické riešenia boli potopené a kontrolu nad konfliktom si udržali bezpečnostné služby a vojnoví jastrabi.

Podobná situácia je dnes na východe. Ukrajinský minister zahraničných vecí Kuleba sa sťažuje, že Európa začína byť unavená z vojny aj sankcií. Vojenská pomoc Západu je síce výrazná, no stále limitovaná. Ukrajina je nútená mobilizovať viac vojakov. Nervózne je aj Rusko, ktoré má problémy ubrániť anektované územia a takisto mobilizuje zálohy.

Ruské, ukrajinské aj západné bezpečnostné služby tlačia na stupňovanie bojového nasadenia. Bez ohľadu na širšie politické riziká. Je to celkom prirodzené a zákonité.

Menej prirodzené je, že dnes, v 21. storočí, naplno zlyháva politická kontrola a politická suverenita zvolených lídrov. Platí, že tajné služby sú čoraz silnejšie a vlády čoraz slabšie (takmer bezvýznamné).

Čo je výbušná kombinácia.

V Spojenom kráľovstve nie je jasné, kto vlastne drží kormidlo. Spojené štáty majú prispatého prezidenta, ktorý je všade, kam ho privedú opatrovatelky, celkom stratený. V Rusku sa politickí lídri vojensky radikalizujú. Na Ukrajine takisto.

Jednoducho: politická a verejná (civilná) kontrola nad tajnými službami a konfliktmi dnes prakticky neexistuje. A už vôbec neexistuje mediálna kontrola vojenskej moci, naopak, médiá sa už roky správajú ako zbraň v službách infovojny. Situácia je zrelá na vysoko riskantné nasadenie sily, ktoré nebude mať kto krotiť. A nemusí sa to skončiť len „špinavou bombou“ na Ukrajine...

Riešenie a východisko z tohto dusného stavu je len jedno - rekonštrukcia toho, čomu v demokraciách hovoríme politická a verejná moc. Konflikty je možné politicky tlmiť len tam, kde vidieť politických lídrov. A kde vidieť vlády, ktoré dokážu suverénne uvažovať a konať.

Napokon, asi nie je nijako prekvapujúce, že najpričetnejšie návrhy prichádzajú z Francúzska. Z krajiny, kde ešte aspoň ako-tak funguje politické riadenie a diplomacia.

## 2. Lekcia pre Hegera

Medzi štáty s bezmocnými vládami a stratenými premiérmi patrí aj Slovensko. Najnovšie sa to ukázalo po samite EÚ v Bruseli. Heger tam pohorel.

Premiér doplatil na to, že sa nechal vodiť za nos novým ministrom hospodárstva. Hirman prišiel pred mesiacom s čudným návrhom. Vysoké ceny energií vraj vyrieši cenový strop na dovoz plynu v réžii EÚ. Hirman avizoval, že ceny plynu potom padnú na úrovne spred krízy. A následne spadnú aj ceny elektriny. A budeme vraj žiť približne tak ako predtým.

Z Hirmanovej rozprávky sa ľudia z energetického biznisu chytili za hlavu. Hlásal nezmysly. EÚ sa vôbec nechystala zastropovať ceny dovážaného plynu tak, aby boli na predkrízovej úrovni. Uvažovalo sa skôr o okresaní cenových skokov. Navyše, Rusko varovalo, že po jednostranných cenových reguláciách by prestalo dodávať plyn pre Európu. Nemecko a ďalšie krajiny, ktoré sú životne závislé od dovozu ruského plynu, návrhy na európsky cenový strop zablokovali.

Premiér Heger stratil mesiac len preto, že sa nechal uspať bludmi, ktoré hlásal politicky neskúsený, ale mediálne aktívny Hirman. Zo samitu EÚ odchádzali slovenskí zástupcovia naprázdno.

Nakoniec musela slovenská vláda urobiť to, čo iné štáty riešia už od leta. Finančná pomoc firmám a ľuďom sa má zariadiť zo štátneho rozpočtu Slovenska. Časť faktúr za plyn a elektrinu menším firmám preplatí vláda. Od januára do marca. Potom sa uvidí... Väčšie firmy dodnes nevedia, ako na tom budú. Vláda im zatiaľ neponúkla nijaký plán.

Navyše, ani čiastočnú pomoc, ktorú predstavil premiér, nevie vláda zaručiť. Pretože nedokáže presadiť zákon o štátnom rozpočte v parlamente. Dôvod: Matovič odmieta dohody so Sulíkom. A aj keby ich neodmietal, Sulík by mal výhrady. Lebo Matovičov štátny rozpočet sa rozpadáva. V návrhu svieti rekordný deficit vyšší ako osem miliárd eur, čo je pre ľudí, ktorí vedia používať kalkulačku, šialené číslo. Výdavky majú byť o tretinu vyššie ako príjmy.

Matovič rozhadzuje miliardy podobným tempom ako kedysi, po finančnej kríze roku 2009, Počiatek. „Výhodu“ má len v tom, že prudký rast inflácie stláča pomer dlhu k HDP.

Inými slovami: dlhy nepriamo zaplatia ľudia vysokými cenami - a nízkou životnou úrovňou. Platí to špeciálne o Slovensku, kde je rast cien podstatne vyšší ako vo väčšine iných krajín EÚ a eurozóny.

A je to tak aj preto, že Hegerova vláda tento problém takmer celý rok ignorovala. A „veľké riešenia“ videla tam, kde nijaké neboli.

### **3. Sulík v pasci**

Za pozornosť stojí aj nový prieskum volebných preferencií a pohyb na treťom mieste najsilnejších strán. Sulíkova SaS vypadáva z prvej ligy (zo skupiny strán, ktoré majú nad 10 percent). Nahradilo ju Progresívne Slovensko.

Sulík totiž urobil dve vážne chyby.

Prvou boli riskantné ultimáta proti Matovičovi a následný odchod z koalície. SaS tým zaniká kdesi v šedej zóne. Sulíkova strana bola zaujímavá dovtedy, kým bola v koalícii protiváhou a kritikom Matoviča. Na tejto politike zbierala body dva roky.

Po odchode z vlády sledovanie SaS stratilo zmysel. Samozrejme, Sulík tento scenár nepreferoval. Chcel len zlomiť Matoviča a ostať vo vláde, na čo mu malo poslúžiť ultimátum. Lenže – nevyšlo. Precenil svoje sily.

Druhou chybou SaS je zásadná zmena kurzu. Ešte pred pár rokmi Sulík vystupoval ako hlas rozumu, odporca imigračných experimentov, kritik dogmatickej politiky EÚ. A v istom zmysle aj ako slovenský patriot.

Dnes sa SaS spolu s Kolíkovou, Krúpom a láskou ku Korčokovi tlačí k progresívcem. A k úslužným atlantickým hujerom. Teda do priestoru, kde sú presvedčivejší a silnejší kazatelia z Progresívneho Slovenska.

Slovom, Sulík vymäkol a vyfučal.

Ak trendy neotočí nejaká mimoriadna udalosť, Matovičovi sa môže splniť starý sen. A v preferenciách preskočí Sulíkovu SaS. Zrejme aj bez toho, aby sa OĽaNO pohlo o pol percenta dopredu.

### **4. Očkovacia propaganda sa rozsypala**

Posledné dni priniesli zaujímavý posun aj v teréne vedy a medicíny. Očkovacia propaganda sa pod tlakom dát a skúseností naisto rozpadáva.

Zástupkyňa Pfizeru v europarlamente priznala, že vakcíny neboli testované na zabránenie prenosu infekcie. Pfizer preto nevie odpovedať na otázky, či vakcína znižuje šírenie koronavírusu.

Dáta pritom ukazujú, že je to celkom inak. Infekcia sa aktuálne šíri vo väčšej miere medzi plne očkovanými než medzi neočkovanými. Potvrdzujú to aj slovenské štatistiky. Medzi infikovanými je dnes takmer 70 percent plne očkovaných a menej ako tretina neočkovaných. Pokiaľ ide o hospitalizácie s covidom, neočkovaných je len 32 až 37 percent (aj medzi seniormi, čo zhruba zodpovedá celkovému pomeru neočkovaných a očkovaných seniorov).

Kampaň bola pritom postavená na hesle, že vakcína znižuje prenos nákazy, chráni spoločnosť a povedie ku kolektívnej imunite. Kto odmietal očkovanie, ten bol obviňovaný, že je nezodpovedný k druhým a musel strpieť obmedzenia pohybu.

Holandský europoslanec Rob Roos priznanie zástupkyne Pfizeru komentoval tvrdo a výstižne: „Z jej priznania vyplýva, že covid pasy boli celosvetovo postavené na veľkom klamstve. Ich zavedenie malo len jediný význam – nútiť ľudí do očkovania.“ Politické kampane totiž stáli na mylnej a farmaceuticky

nepodloženej viere, že očkovanie potlačí šírenie infekcie a „oslobodí spoločnosť“.

Dobrou správou je, že čoraz viac vedcov aj politikov žiada vyšetrovanie pandemickej politiky vlád. A prehodnotenie hesiel o účinnosti a bezpečnosti sezónneho očkovania proti covidu.

Ďalšou informáciou, ktorá podkopáva starú pandemickú propagandu, sú zistenia o skutočnej smrtnosti covidu. Profesor epidemiológie John Ioannidis zistil, že do februára 2021 bola smrtnosť koronavírusu niekde na úrovni 0,095 percenta. Čo je porovnateľné so smrtnosťou chrípky. Po výskume neskorších, omikronových fáz pandémie by toto číslo padlo ešte výrazne nižšie.

Treba spresniť, že výskum Ioannidisa bol zameraný na ľudí do 70 rokov. V skupine 70+ bola smrtnosť koronavírusu vyššia. Práve na to však upozorňovali viacerí kritickí vedci – žiadali, aby sa ochranný režim a očkovanie zamerali na seniorov, ktorí sú ohrozenou skupinou. A žiadali to márne. Očkovacia kampaň bola cielená na ľudí v produktívnom veku.

A nakoniec: [v ďalšej štúdii](#) (zatiaľ nerecenzovanej) vedci zistili, že nový koronavírus vykazuje znaky synteticky (laboratórne) upraveného patogénu. Pretože obsahuje podozrivo vysoké množstvo génových sekvencií, ktoré je možné docieľiť len umelou úpravou prírodných koronavírusov.

Vedci štúdiu uzavreli konštatovaním, že podľa ich výskumu nový koronavírus pravdepodobne nemá prírodný, ale syntetický pôvod.

Čitateľ, ktorý má sklony premýšľať a pochybovať o „pravdách“ mediálnych kampaní, si určite položí otázku, ako je možné, že sa toľko vedcov pri vysoko sporných otázkach vyjadrovalo tak jednohlasne, jednostranne a často aj mylne. Aj v heslách o ochrane očkovania pred šírením vírusu, aj v prehnaných odhadoch smrtnosti, aj v otázke údajného prírodného pôvodu vírusu...

Odpoveď: nie, nebolo to tak. Množstvo vedcov a lekárov už od začiatku pandémie upozorňovalo na omyly pandemickej politiky. Veľmi kriticky a s otvorenou hlavou. Lenže – väčšina verejnosti o kritických vedcoch a lekároch nič nevedela. Lebo médiá za „vedecké authority“ vyhlasovali len tých ľudí, ktorí vzorne opakovali heslá kampane. A z iných, ktorí mali pochybnosti, vyrábali konšpirátorov.

Mediálny obraz realitu dva roky výdatne skresľoval.

A skresľuje ju aj dnes, akurát na inom fronte.

AUTOR: Dag Daniš

[ZDROJ](#)